

Getty

Daniel Brühl, bar Gràcia i bar Raval

Toni Vall

Durant uns mesos era quasi habitual trobar-se Daniel Brühl a Gràcia. El recordo a la botiga Cinemascope mirant-se per accident a ell mateix en un cartell de *Goodbye Lenin*. També a la contrabarra de La Baignoire, el bar de copes de baix de tot del carrer Verdi, escurant la nit en bona companyia. D'això deu fer uns deu anys, o potser una mica més i tot. Brühl manté avui el seu pis del carrer de Ramon y Cajal però està més aviat instal·lat a Berlín. Per a qui no ho sàpiga, es diu Daniel Brühl González, és mig alemany i mig català i va néixer a Barcelona el mes de juny de 1978. Ha sigut Salvador Puig Antich i Nikki Lauda i ha treballat amb Tarantino en un paper protagonista de *Maleïts malparits*. Des de fa uns anys la seva carrera cinematogràfica sembla haver-se encallat una mica, transcorre entre papers més episòdics que no pas memorables. Ha concentrat les forces i els esforços en la sèrie de Netflix *L'alienista*, situada al Nova York de finals del segle XIX, on interpreta un psicòleg que juntament amb un policia investiga un assassí en sèrie que mata prostitutes.

Li pregunten sempre per Barcelona i encara que no l'hi preguntin sempre té la paraula Barcelona a la boca a punt per ser pronunciada. Tornar, sempre vol tornar. Gràcia el té enamorat i el Tibidabo també. Ha obert dos bars a Berlín i ¿sabeu com es diuen? Raval i Gràcia. És observador, li agrada passar desapercbut i mirar la gent com passeja. En una entrevista de fa uns anys destacava una descoberta barcelonina: a Barcelona els avis van a fer encàrrecs al banc amb el cotxet i el net. El cinèfil amb bona memòria sap ponderar un dels grans privilegis que ha tingut Brühl en la seva vida d'actor. Va treballar amb Philip Seymour Hoffman a *L'home més buscat*, un dels últims treballs del grandíssim actor abans que marxés d'aquest món massa aviat. De fet, Brühl guarda com un tresor a la memòria el dia que Hoffman va visitar el seu Raval berlinès. ●

